

Tro på Lolland-Falster

Bispekandidat sognepræst Christina Rygaard Kristiansen

Stiftet står overfor store udfordringer. Enten vender vi udviklingen og skaber en modkultur til den generelle centralisering. Ellers kan vi imødesee en fortsat række af sammenlægninger og nedlæggelser. Som biskop vil jeg skabe modkultur. Jeg vil insistere på, at vores opgave er at gå nye veje – ikke at lukke og slukke. Vi kan rigtig meget her hos os. Men vi er ikke så mange. Derfor skal vi arbejde mere strategisk, samle vores kræfter, styrke samarbejdet og udvikle en ny kultur omkring det at være kirke på landet. Det diakonale arbejde skal opprioriteres. Der skal være en tryk mangfoldighedskultur, som giver frihed til at prøve nyt, hos dem, der gerne vil.

Kristus-
centreret
arbejde

Kirkerne skal
ikke
nedlægges
men udvikles

Fokus på
menighedsråds
og præsters
trivsel

Syv mål som biskop

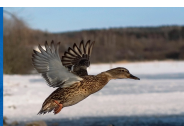
**Fokus
på dåb**

**Danne
netværk**

**Digitalt
fællesskab**

**Inspiration
og deling**

**Fælles
læring**

**Guds-
tjenstelig**

**Den gode
samtale**

Hvorfor disse syv fokuspunkter? Fordi de vil bidrage positivt, når det drejer sig om at udvikle langsigtede løsninger på vores strukturelle udfordringer. Ligeledes vil de kunne bidrage til at skabe et bedre arbejdsklima. De uundgåelige konflikter, der hører en falden verden til, skal erkendes og løses på en god måde.

Vi skal arbejde med, hvilken kirke vi vil være og hvorfor. Bagefter kan vi så tilpasse strukturerne, så de passer til vores mål – ikke omvendt. Vi skal acceptere, at dette tager tid, men også insistere på, at vi skal opnå resultater. Vi er nødt til at erkende, at der i nogle områder ikke længere er tale om drift af noget eksisterende, men om opbygning af noget nyt.

Som altid viser Kirkens Herre vejen. Da disciplene står rådvilde overfor en stor mængde sultne mennesker, kan de kun fokusere på, hvad de ikke har, og hvad der ikke kan lade sig gøre. Jesus skærer igennem og spørger dem, hvad de faktisk har. Og så velsigner han det, de har. Vi skal, selvom vi ofte er rådvilde, turde fokusere på alt det, vi har, og så tro, at Jesus vil velsigne det.

Da Jesus kalder på den blinde Bartimæus, smider Bartimæus sin kappe og springer hen til ham. Sikke et mod! Han slipper sin vigtigste ejendel, men ikke sin længsel efter at komme hen til Jesus og få sit syn igen. Vi må erkende, at der er noget, vi kommer til at slippe, for at kunne 'se' igen. Kun sådan kan vi komme videre – også som kirke. Men vi må aldrig slippe længslen efter at være Jesus nær.

Kvinderne på vej til graven er helt og aldeles opslugt af deres sorg, indkrogede i deres bekymring over, hvordan de skal få stenen væltet fra graven. Men da de når frem til graven, ser de, at stenen er væltet fra, selvom den er meget stor. Vi skal have en kulturændring i den måde, vi går til vores udfordringer på. Fokus skal være på den opstandne Kristus, ikke på vores bekymringer. Når Gud har væltet stenen fra hans grav, vil han også vælte stenen fra det, der spærrer for vores glæde.

Vi er nødt til at være ærlige overfor hinanden, når vi, som et fælles projekt, skal arbejde med at udvikle vores stift. Der ikke er nogen beretninger i evangelierne, der fortæller om, at alle fik det, de ønskede sig, når Jesus kom på besøg. Alle kan få noget – men ingen kan få alt det, de ønsker sig.

Fokus på dåb

Dåbsprocenten skal op. Vi skal række aktivt ud til vores medlemmer. Jesus siger: "Gå ud i alverden og gør alle mennesker til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn." Det er helt enkelt vores opgave som kirke. Derfor må vi hele tiden – sammen – blive klogere på, hvordan vi bedst når så mange som muligt med dåbens gave.

Danne netværk

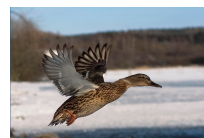
Vi skal samarbejde med civilsamfundet og styrke det lokale. I takt med at demografien ændrer sig, ændres også civil- og lokalsamfundet. Derfor er det vigtigt, at vi hele tiden overvejer nye måder at tænke partnerskaber på i forhold til lokalsamfundet. Herunder også nye måder kirken kan byde ind i fællesskabet på.

Digitalt fællesskab

Vi skal øge den digitale indsats og levere konkrete ideer klar til brug. En del af det, der tidligere skete i forsamlingshuset, sker nu i digitale netværk. Og der hvor folk er, skal kirken også være. Det er skønt med folkekirken.dk, men det erstatter ikke lokal digital tilstedeværelse. Vi skal lære at bruge vores tilstedeværelse på nettet strategisk, så det bliver en aktiv del af vores forkyndelse – også lokalt.

Inspiration og deling

Der skal indhentes og videreformidles inspiration udefra. Vi deler udfordringer med alle vores søsterkirker. Derfor skal vi bruge kræfter på at lytte til, hvordan de griber tingene an. Og når vi så har lyttet, skal vi have en platform, hvor vi kan formidle vores viden videre, så alle i stiftet kan få glæde af den.

Fælles læring

Lokal undervisning og læring møntet på lægfolk og præster – sammen. Som menighedsråd og præster skal vi sammen arbejde for forkyndelsen. Både dens indhold og rammer. For at det arbejde kan få inspiration, er vi nødt til at lære nyt sammen. Derfor skal biskoppen løbende være initiativtager til målrettet fælles læring, der er designet til at kunne tages med hjem og bruges direkte i det daglige arbejde.

Gudstjenesteliv

Som biskop vil jeg støtte arbejdet med gudstjenester i de lokale kirker. En god gudstjeneste er en gudstjeneste, man har lyst til at invitere nogen med til. Vi skal tale sammen om vores gudstjenester og arbejde med dem også lokalt. Det er svært at gøre alene. Derfor skal de, der brænder for den slags arbejde, klædes på til at kunne være tovholdere for andre, der måtte ønske en hånd med det lokale gudstjenestearbejde. En slags basar, hvorfra man kan søge og bestille den hjælp, man har brug for.

Den gode samtale

Som biskop vil jeg fremme en frimodig og respektfuld samtalekultur. Hvis vi vil udvikle vores stift, skal vi tale sammen – ordentligt. Ingen skal brænde inde med ønsker og ideer af frygt for, hvordan de vil blive mødt. Indimellem lurer der en konkurrencekultur indenfor kirkens egne rækker. Den skal ændres, så vi ikke bruger vores samtaler til at hovre eller skamme ud, men altid lytter, opmuntrer og hjælper hinanden. Jesus siger: "Derpå skal alle kende, at I er mine disciple, at I har indbyrdes kærlighed." Det skal skinne igennem i vores samtaler.